

КУПАЛО НАЩЕПТАВ - НІЧ НАВОРОЖИЛА...

Якщо ви помітили Мавку - царівну природи, та Лісовика - її єдиного князя, які розгулювали центральним майданом Млинова з дивакуватим Водяником, ви прийшли за правильною адресою. Саме тут відбулося святкування Івана Купала - гімн природи та молодості.

Ще з давніх-давен збереглася традиція увічнення свята Купала. Ніхто не знає остаточно, звідки саме народилася ідея дійства. В давнину святкування приурочували до літнього сонцестояння - найдовшого дня й найкоротшої ночі року й назвали його на честь язичницького бога земних плодів - Купала. Колись у купальську ніч було укладено священний шлюб Бога Сонця, що уособлював чоловіче начало, з Богинею Води, яка символізувала жіноче. Саме тому Купала - насамперед молодіжне свято єднання молодих сердець.

На майдані того дня зібралося чимало юнаків та юнок в очікуванні дійства. І ось воно розпочалося. Мавка та Лісовик радісно запрошують до активного відпочинку присутніх. На сцені - вокальні колективи Пугачівки, Бокійми, Хорупаня, Перемилівки, що налаштує на святкову хвилю.

Розбавив співи уже відомий «Росток» - українські мотиви танцю із майстерним

поєднанням традиційних костюмів. Учасники ансамблю - дівчата й хлопці - посвятили присутніх у старий-добрий спосіб: неочікуване обливання водою: як супровід - сміх, вигуки, метушня. Наступний ритуал - водіння таночку навколо деревця, яке в народі звуть Мареною. Гілки дерева прикрашали різнобарвними стрічками, поклонялися йому та співали народних пісень...

Дійство триває, але справжня забава - ще попереду. Згодом, після веселих конкурсів, під час яких хлопці вчилися доїти корову, а дівчата швидко варити український борщ, в гості завітав Водяник. Лише він, за обрядами, дає згоду на повний доступ до води дівчатам, що пускають вінки у пошуках судженого.

Згода отримана й дівчата-красуні сіли в човни та гайнули на середину річки пускати вінки-долю. Вони, сплетені з польових квітів та прикрашені вогнями, розпливаються врізнобіч, вказуючи кожній шлях до коханого. До речі, існує багато прикмет, пов'язаних із пусканням вінків на воду: якщо, скажімо, вінок тоне - це віщує розлуку з коханим, якщо пливе швидко - скоро і судженого зустрінеш.

Завершило програму всіма улюблене ритуальне вогнище. Щоправда, стрибати через багаття ніхто не наважився, адже полум'я сягало близько трьох метрів. Зазвичай же, перестрибувати вогнище молодь прагне парами, промовляючи при цьому: «Якщо руки не розійдуться - хлопець і дівчина поберуться».

Відтак забави кожен продовжив самос-

тійно: хтось попрямував додому, а хтось - до лісу, у пошуках цвіту папороті. Бо, кажуть, кому вдасться роздобути цю чарівну квітку, для того нема нічого неможливого: «він знатиме, де є скарби в землі, і діставатиме їх без великих зусиль, йому відмикатимуться всі замки без ключа - тільки-но доторкнеться рукою. А ще може закохати в себе будь-яку дівчину. Роздобути квітку папороті дуже важко, бо вона квітне всього лише одну мить і пильно охороняється від людей чортами».

Може, комусь таки і пощастило знайти скарб цього року? Принаймні ті, хто зустрічали досвіток у сквері, пошуком скарбів не переймалися. Першою про це дізналася тітонька-двірничка, котра згодом назбирала під лавами декілька мішків пластикових пляшок з-під пива та назгортала добре відро соняшникового лушпиння. Що ж, на те вона й купальська ніч, щоб «нечиста сила» не дрімала...

Оксана ЯНУШ.